

Drift; men over deres Drift, over Tilgangen til deres Fiskeri har han ikke, og skal han ikke have nogen som helst Ret.

Naar det ærede Medlem igen kom ind paa Spørgsmaalet om Grøfter, skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at hvad enten man vil komme ind paa den ene eller den anden Fortolkning af disse Grøfter som hørende med eller ikke med, er det temmelig ligegyldigt under den nuværende Redaktion af Regeringsforslaget, idet man ikke i saadanne Grøfter maa fange fredede Fisk i deres Legetid, som er den eneste Tid, i hvilken de gaa derop, og heller ikke maa fange dem andre Steder, idet man overhovedet ikke maa fange fredet Fisk eller Mindremaalsfisk. Gedder ville altsaa være fredede i saadanne Grøfter fra 15de Marts til 15de April, Laks og Ørred i November og December. Skal de der være en, som leger enten for tidlig eller for sent, er den ikke fredet, men skulde der komme mindre Fisk derop, ere de fredede til enhver Tid efter Bestemmelserne i § 8. Jeg tror derfor ikke, man skal være saa bange for disse Grøfter.

Selvfølgelig kunne vi ikke i denne Lov, som er et første Forsøg paa en selvstændig Lov for Ferskvandsfiskeriet, haabe paa overalt at kunne ramme det rette; men kunne vi kun komme saa langt, som her foreslaas, tror jeg, der vil være gjort et godt Skridt fremad, og jeg tror ikke, man ved Bestemmelserne i § 2, saaledes som Udvalget har villet ændre dem, vil komme nogen industribivende eller Stemmeværksejer i Landet for nær, idet han nu kan blive helt fri for at lukke op, hvor han før havde Pligt til at lukke op, naar han blot sørger for, at der er uhindret Paastrømning for Fiskene.

**S. Sager:** Den ærede Ordfører mener, at fordi Mølleren har Ret til at benytte Vandet, har han dog ikke Ret til samtidig at ødelægge Fiskeriet. Ja, det er jo netop disse forskellige Interesser, som her kolliderer. Mølleren maa antages i Møllens Løb at have erhvervet Ret til at benytte Vandet, paa hvad Maade han vil, og det maa for ham være ligegyldigt, om det bliver til Skade for Fiskeriet eller ej. Man kan ikke klare dette Spørgsmaal ved at sige, at han kun maa benytte Vandet, for saa vidt det ikke skader Fiskeriet. Nej, han har fra Arilds Tid haft Lov til at benytte Vandet uden Hensyn til Fiskeriet, og naar han har gjort det saaledes, at Fiskeriet derved er blevet skadet, er det netop sket, fordi han har haft denne Ret. Med Hensyn til Spørgsmaalet om skadeligt Vandets Afløb — det forgiftede Vand fra Fabrikkerne — siges der jo, at det

skal være saa overordentlig let at faa det desinficeret. Det staar Side 18 i Betænkningen, det har Fiskerikommissionen erklæret, men derfor er det dog ikke givet, at det er saaledes. Jeg kunde ønske, at det blev underkastet en Erklæring fra en Landbokommission, og ikke blot fra en Fiskerikommission, for at faa at høre, om ogsaa en Landbokommission vilde finde det saa nemt. Man hører ofte Erklæringer om, at saadanne Ting ere saa nemme; men naar det kommer til Stykket, viser det sig, at vedkommende ikke har kendt de lokale Forhold tilstrækkelig til at kunne afgive en saadan Erklæring. Der henvises saa til Forholdene i England og Skotland, hvor Fiskeriet — navnlig Laksfiskeriet — spiller en langt større Rolle end her. Der findes derom i Betænkningen opløst følgende:

Vandets Forurening ved Stoffer, der ere skadelige for Fiskebestanden, finder Sted næsten overalt i Udlandet, særlig i England og Skotland, hvor man har truffet næsten ensartede Bestemmelser til Beskyttelse af Fiskelivet, idet der er foreskrevet høje Bøder for at udfaste i Lakselvene noget for Laksen giftigt eller skadeligt flydende eller fast Stof i saadan Mængde, at det kan gøre Lakselbestanden Skade. Undtagen fra disse Bestemmelser ere Ejendomsbesiddere, som kunne aflægge Bevis for at have forsogt ved alle Midler at undgaa Vandets Forurening uden dog at opnaa dette.

Det er dog allerede en væsentlig Ting, og det har man her ganske ubeladt. Det gør mig ondt, at jeg skal vedblive at diskutere juridiske Spørgsmaal med det ærede Medlem, der paa dette Punkt burde være mig saa overlegen; men jeg kan ikke se andet, end at han fejler i sin Sags, naar han henviser til § 7, og at man kan staa sig til Romed, at Fisken fredes i disse to Maanedere. Der staar jo netop i § 7 — og det er det, Striden drejer sig om — at for de i § 1 ommeldte Bände o. s. v. er Fiskeriet forbudt i disse to Maanedere; men der staar ikke noget om det, hvorvidt disse Grøfter høre med under de i § 1 ommeldte Bände. Der staar kun, at Fiskeriet i disse Maanedere er forbudt i de der nævnte Bände; men derimod staar der ikke noget om, at Fisken er fredet overalt i den Tid, og det vil den ærede Ordfører ogsaa give mig Ret i. (Ordføreren: Nej, det ærede Medlem har ikke Ret!)

**Ordføreren** (Alf. Christensen): Nej, det ærede Medlem har ikke Ret. Det er nemlig saaledes, at Fredningsbestemmelserne og Mindstemaalsbestemmelserne gælde